

Five feet apart

”Moi mä oon Liisa.” ”Moi mä oon Ailiina.” Esittäytyvät videolla olevat henkilöt. Liisa ja Ailiina kertovat, että heitä jännittää, johon Liisa jatkaa, että ovat päättäneet aloittaa leffakerhon. Ensimmäisenä on luvassa Five feet apart, jota käsitellään tässä videossa. Leffakerho on perustettu vallitsevan maailmantilanteen vuoksi luomaan yhteinen hengailuhetki, ikään kuin kavereiden kanssa viettäisi aikaa. Sekä lisäksi herättämään keskustelua eri elokuvista. Katsojia kehoitetaan kommentoimaan kommenttiosioon jatkaakseen yhteistä keskustelua. Ailiina kertoo, että ennen kuin katsoo videon olisi hyvä itse katsoa elokuva, ettei tule paljastuksia. Elokuvan voi katsoa mm. Netflixistä. Ailiina jatkaa, että elokuva on hänen lempikategoriaansa eli romanttinen draama. Elokuva on julkaistu 2019 ja sen on ohjannut Justin Baldoni. Stellaa näyttelee Haley Lu Richardson ja Williä näyttelee Cole Sprouse. Ailiina ja Liisa naurahtelevat omalle englannin kielen lausumisen taidoilleen. Sprouse on Liisalle ja Ailiinalle tuttu Riverdalesta ja Disneyn sarjoista. Five feet apart kertoo Willin ja Stellan tutustumisesta ja rakastumisesta. Molemmat heistä sairastavat kystistä fibroosia, joten heillä on vähän eri lähtökohdat elämään. Ikäraja on K13.

Ailiina ja Liisa kertovat ensifiiliksistään. Elokuva oli ihana, mutta surullinen. Siinä käsiteltiin toivoa, sairastamista ja rakkautta. Vaikka sairastuukin, elämä voi silti olla aurinkoista. Vaikka elokuvassa käsitellään vakavia aiheita, se on kuitenkin kevyt ja samaistuttava. Nuorten rakkaus on herttaista, jonka merkiksi Ailiina tekee käsillään sydämen. Käynnissä oleva pandemia luo myös samaistumispintaa, sillä tällä hetkellä, kun tulee välttää ylimääräistä koskettamista ja pitää turvavälejä kuten elokuvan nimikin kertoo. Päähenkilöt osaavat nauttia asioista, joita itse pitää itsestäänselvyyksinä.

Ailiina on huolissaan räjähtääkö Liisan tietokone sillä se pitää kummallista piippaavaa ääntä. Liisa kertoo, että yritti sanelutoimintoa, mutta se ei onnistunutkaan. Naurahtaen päätetään unohtaa se ja jatkaa eteenpäin.

Seuraavaksi Ailiina ja Liisa kertovat miten elokuva kosketti heitä. Liisa kertoo, ettei suoranaisesti ole omakohtaista kokemusta. Hän jatkaa, että lähipiirissä ei ole ollut nuoria vakavasti sairaita, mutta omat isovanhemmat ovat sairastelleet. Ailiina kertoo olevansa itse terve, mutta hänen suvussaan on geenimutaatio, jonka kautta on päässyt raapaisemaan pintaa ja näkemään sellaistaakin maailmaa. Ailiina jatkaa, että tietää tapauksia, joissa halvaantunut ihminen on valittu suomen positiivisimmaksi henkilöksi, joka on ihailtavaa. Stellassa on samanlaisia piirteitä; hän arvostaa silti elämää ja ottaa vaikeatkin asiat positiivisena vastaan. Liisa kertoo, että on tärkeää tuoda esiin myös se ettei aina tarvitse olla kaikki hyvin ja saa ollaan harmissaan sekä näyttää pahat tunteet. Will näyttää elokuvan aikana turhautumista sairautta kohtaan. Hahmojen vastakkainasettelu on kiinnostavaa. Perinteisesti vastakohtat kuitenkin täydentävät toisiaan ja sitä myöden Will ja Stella rakastuvat. Rakkaustarinan syntymisen osaa arvata ja se sopii elokuvaan todella hyvin. Ailiina ja Liisa kehuvat myös Poen hahmoa, mutta kertovat miten hänen kuolemansa elokuvassa kosketti suuresti. Poen oli Willin ja Stellan hahmojen välimaastossa. Hän kamppaili poikaystävä huoliensa kanssa, mutta oli silti ihana skeittari-hahmo. Liisa kertoi pidätelleensä kynneliä Poen kuolema kohtauksessa. Ailiina jatkaa, että synttärikohtaus oli ihana ja herätti ajatuksia myös nykyisestä koronatilanteesta. Nyt ei saa samalla lailla viettää synttäreitä isossa porukassa.

Seuraavaksi Ailiina kertoo lisää tunteita herättävistä kohtauksista. Hän mainitsee Willin ja Stellan ensimmäiset treffit uima-altaalla ja miten he siellä riisuvat ja näyttävät omat arpensa. He ovat haavoittuvaisia ja rohkeita näyttäessään itsensä. Se oli kaunis kohtaaus. Liisa kertoo, että loppupuolella järvi-kohtauksessa, kun saadaan tietää että Stella saa uudet keuhkot tuli tunne, että äkkiä nyt takaisin sairaalaan ja lopettakaa se pelleily. Liisan teki mieli mennä ruudun läpi potkimaan Williä ja Stellaa persuksiin, että nyt takaisin sairaalaan. Kohtausta vain jatkui ja jatkui ja Stellan jäihin tippuminen turhautti. Ailiina miettii, miksi Stellan hahmo tekee niin ja toteaa että ehkä Stellaa pelottaa niin paljon tuleva leikkaus. Stella ei halua ottaa uusia keuhkoja, jos ei voi olla enää Willin kanssa. Lisäksi Ailiina mainitsee ihanaksi kohtaukseksi lopussa sen, jossa Will on laittanut

Stellaa varten jouluvaloja pihalle ikkunan taakse, jotka Stella näkee leikkauksesta herätessään. Ihana rakkauskohtaus. Liisa jatkaa vielä aikaisempaan, että haluaako elää sairaana oman rakkaansa kanssa vai sitten terveenä mutta ilman rakastaan. Jälleen kerran iso asia, jota käsitellään elokuvassa. Useammalla katselukerralla Ailiina on tajunnut, miten rankkoja juttuja elokuvassa on käsitelty. He keskusteleivat siitä miten välillä kaikenlaisissa suhteissa, ei välttämättä vain romanttisissa rakkaussuhteissa, tulee osata päästää irti tehdäkseen toiselle hyvää.

“Mistä muista asioista pidit?” Ailiina kysyy Liisalta. Liisa kertoo, että piti tunnelmasta, jota hyvin kannateltiin läpi elokuvan. Todella hyvin myös rakennettiin alusta saakka loppukohtaukseen johtavia asioita ja tilanteita. Sairaalan lavastus sopi myös nuorten elokuvaan viihtyvyydellään. Ailiina on samaa mieltä tunnelmasta ja jatkaa, että alun ja lopun kosketusta käsittelevät videopätkät olivat hienoja ja antoi uuden merkityksen kosketukselle. Liisa jatkaa miten katsoi myös leffaa “koronalasien” läpi esimerkiksi Willin kasvomaski oli hieno tarralla kiinnitettävä. Liisa kertoo itsekin haluavansa samanlaisen. Välillä elokuvassa oli ristiriitoja maskien käytön ja välimatkojen kanssa, joihin kiinnitti ihan eri tavalla huomiota, nyt vallitsevan maailman tilanteen vuoksi. Esimerkiksi meditointi tilassa hahmot puhuivat kovaa ja kiihkeästi, jossa varmasti sylkeä lensi toisen naamaan.

Ailiina kertoi, että haluaisi taas katsoa elokuvan uudestaan ja miettiä Liisan kertomia näkökulmia. Elokuva oli ihana, vaikka oli rankka. Joitain surullisia elokuvia ei pysty katsomaan montaa kertaa, mutta tämän pystyy. Päähenkilöiden selviytymiskeinot toimivat elokuvassa. Samaistuttava kuten rakastumisen, sairastumisen ja menettämisen teemoilta. Ajankohtainen, hyvän mielen elokuva rankalla aiheella.

Ailiina kertoo, että jos elokuva herätti ajatuksia, joita haluaa jakaa niin alas voi laittaa kommentteja, joihin vastaamme sekä muista tahoista, joihin voi olla yhteydessä. Hän muistuttaa, ettei tarvitse jäädä yksin murehtimaan. Pandemia on kaikille rankkaa aikaa ja mainitsee miten hienoa, kun Suomessa on tällaisia palveluita.

Videon kuvaaminen oli aluksi jännittävää, mutta loppua kohden rentoutui. Ailiina ja Liisa kiittävät ja toivovat että tykkäsitte keskusteluvideosta.